

I praksis er bestemmelsen anvendt i tilfælde, hvor en mand har haft kønsligt forhold til en kvinde, der ikke er anbragt på hospital eller anstalt, men er udskrevet i kontrolleret familiepleje. I konsekvens heraf må det påregnes, at bestemmelsen også bliver bragt til anvendelse i tilfælde, hvor kvinden har „ferie“ fra institutionen eller på anden måde midlertidigt har ophold uden for denne. En sådan praksis må give anledning til væsentlige betænkeligheder. Den indebærer en risiko for, at der rejses straffesag og pålægges strafansvar i tilfælde, hvor forholdet ligger udenfor, hvad der bør blive spørgsmål om at betragte som strafværdigt. Den ovenfor omtalte bestemmelse i § 217, stk. 1, må antages fuldt ud at omfatte de tilfælde, hvor der er behov for at pålægge en mand straf for at have haft kønsligt forhold til en sindssyg eller åndssvag kvinde.

Til nr. 49 (§ 219).

Ændringerne er alene af redaktionel karakter.

Til nr. 51 (§ 225, stk. 4).

I 1961 blev der i straffeloven optaget en bestemmelse om straf for den, „der ved betaling eller løfte herom skaffer sig kønsligt forhold til en person af samme køn under 21 år“.

Formålet med denne bestemmelse, der bl. a. byggede på det materiale, som blev fremlagt ved udvalgsbetænkningen af 1955 om bekæmpelse af prostitutionen, var at begrænse den homoseksuelle ungdomsprostitution.

Såvel ved bestemmelsens gennemførelse som i tiden derefter er der fra flere sider peget på de principielle betænkeligheder, som bestemmelsen kan give anledning til ved sin særbehandling af homoseksuelle forhold. Det har også været hævdet, at bestemmelsen i praksis skulle have haft uheldige virkninger; den skulle have medført en øget afpresnings- og voldskriminalitet over for homoseksuelle personer samt tilbageholdenhed hos sådanne personer med hensyn til indgivelse af politianmeldelse om strafbare handlinger, begået imod dem.

På baggrund heraf blev der i begyndelsen af 1964 iværksat en undersøgelse af bestemmelsens virkninger. Disse er blevet søgt belyst gennem erklæringer fra politi, anklagemyndighed, Dansk Forsorgsselskab, socialministeriet (børne- og ungdomsforsorgen) og forsvarsministeriet.

Efter det materiale, der således foreligger, synes der ikke at være grundlag for at antage, at bestemmelsen har ført til øget volds- eller afpresningskriminalitet over for homoseksuelle. Politi og anklagemyndighed finder heller intet grundlag for

at antage, at bestemmelsen har ført til større tilbageholdenhed hos homoseksuelle personer med hensyn til at indgive anmeldelser. I det materiale, justitsministeriet har tilvejebragt, foreligger dog oplysninger om enkelte tilfælde af vold og afpresningsforsøg over for homoseksuelle, som — af frygt for at pådrage sig straf efter § 225, stk. 4, — ikke har ønsket at indgive anmeldelse til politiet.

På den anden side giver det foreliggende materiale ikke klare holdepunkter for at antage, at bestemmelsen har haft en begrænsende virkning på den homoseksuelle ungdomsprostitutions omfang.

Under hensyn hertil og til de ovenfor omtalte principielle betænkeligheder, bestemmelsen kan give anledning til, foreslås det nu at ophæve den.

Det vil samtidig blive overvejet nærmere, om bekæmpelsen af den homoseksuelle ungdomsprostitution på anden måde kan effektiviseres. Politiet er således i den senere tid gået over til at meddele visse homoseksuelt prostituerede pålæg efter straffelovens § 199 om at søge lovligt erhverv. Da den homoseksuelle prostitution ofte har tilknytning til restaurationer, er spørgsmålet om en mere effektiv administration af visse af bevarterlovens regler (navnlig § 35, stk. 4, og § 36) taget op til undersøgelse. Endvidere vil spørgsmålet om foranstaltninger over for homoseksuelt prostituerede, herunder navnlig foranstaltninger i forbindelse med betingede domme efter § 230, blive behandlet i justitsministeriets kriminalforsorgsvalg.

Til nr. 52 og 55 (§ 226 og § 236, stk. 1).

Ændringerne er en følge af den foreslåede ophevelse af § 217, stk. 3, jfr. forslagens nr. 48.

Til nr. 56 (§ 236, stk. 3).

Det foreslås, at reglen formuleres efter de retningslinjer, der er fulgt ved affattelsen af § 59, stk. 2 og 3, og § 70, stk. 3 og 4, samt forslagene under nr. 25 og 26 vedrørende §§ 78 og 79.

Til nr. 57 (§§ 256-259).

§§ 256-59 fastsætter straf for smitte med køns sygdom. Tilsvarende regler foreslås optaget i loven om bekæmpelse af kønssygdomme ved et forslag om ændring i denne lov. Det foreslås derfor at ophæve de nævnte bestemmelser i straffeloven.

Til nr. 59 (§ 265).

Den gældende regel i § 265 fastsætter straf af bøde eller hæfte indtil 6 måneder for den, „der